

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

III. Secundum argumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

cum res κατά λέξιν completae sunt.

Refelluntur
argumenta
Adversario-
rum.

Primum ar-
gumentum.
Theod. Mopl.
in Coll. 4.
Concil. Const.
II.
Act. 1. 16. &
seq.

Joh. 2. 17.

Petron. cap. 78.

Psal. 68. 5, 6.

Psal. 68. 8. 9.

Psal. 68. 12.

Psal. 68. 8.

Psal. 68. 10.

Psal. 68. 33.

Secundum
argumentum.

Bellarmin. in
Psal. 68. 22.

August. in
Psal. 68. 22.

Cicero. Epist. ad
Fam. lib. 9.
Epist. 25.

II. Inanis ergo est Theodori Mopsuesteni cavillatio, qui hoc quidem comma, aliaque Psalmi hujus, quae in Jesu videntur fuisse completa, de Jadaeis κατά λέξιν à Davide dicta fuisse contendit, quod & à Thargumista & Jarchio factum est, ab Apostolis autem & Evangelistis fuisse usurpata è re nata, & argumentis quae tractabant accommodata καὶ νόδιον, ut pote ipsis consentanea, non vero quod ea haberent pro vaticiniis, nec enim rerum adeo diversarum praedictiones in unum eundemque Psalmum fuisse congestas. Atqui aliter visum est Petro, qui allocutionem suam ad Fratres sic exorsus est: *Viri fratres, oportet impleri Scripturam, quam praedixit Spiritus sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eorum qui comprehenderunt Jesum. . . . scriptum est enim in libro Psalmorum, Fiat commoratio eorum deserta, & non sit qui inhabitet in ea.* Cum narrat Johannes, Discipulos Jesu, deturbante eo venditores Templo, recordatos esse oraculi hujus: *Zelus domus tua comedit me*; quæro an ut πρόως, rei praesenti convenientis meminerint, an ut ἀσπρόως: non utique tanquam πρόως, alias quippe complures habebant in memoria, quae eidem rei poterant adjungi, verum ἀσπρόως esse non credebant: hujus autem praeteritis recordati sunt, quod & ipsi vaticinium inesse scirent, & ex eo Psalmo esset excerpta, quem totum fatidicum esse & futurorum Christi casuum μυστήριον, compertum habebant. Quod autem addit, veri haudquaquam esse simile, diversa adeo oracula simul fuisse congesta, de nihilo est; nec enim idem ordo rerum, idem narrationis contextus à Propheta divinitus afflato & ventura canente expectandus est, atque ab Historico praeteritorum seriem persequente. Praeterea ne Poetae quidem, maxime Lyrici, praeterita celebrantes, rerum gestarum ordinem exequentur: minime id patitur poeticus ille ἐκδοσιασμός, quo rapti feruntur. *Non enim res gesta veribus comprehendenda sunt*, inquit Sartyricus, *quod longe melius Historici faciunt; sed per ambages, Deorumque ministeria, & fabulosum sententiarum tormentum precipitandus est liber spiritus, ut potius furentis animi ratiocinatio appareat, quam religiosa orationis sub testibus fides.* Testis Horatius: quam multa is ac diversa unius odes ambitu comprehendit? quam multa Pindarus, quem anni ripas & aggeres praetergresso ac superfluenti comparat idem Horatius; in alio laudans, quod feliciter imitatus ipse laudari meruit: David quoque, quam varias saepe resin unum Psalmum congerit? Adde multas inesse Psalmo huic locutiones, unde colligas unum aliquem hominem, non plures signari: cujusmodi sunt istae: *Laboravi clamans, rance facta sunt fauces meae; defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum. Multiplicati sunt super capillos capitis mei, qui oderunt me gratis. Deinde: Operuit confusio faciem meam; extraneus factus sum fratribus meis, & peregrinus filius matris meae.* Et postea: *Et posui vestimentum meum cilicium. . . . Adversum me loquebantur, qui sedebant in porta. Tum à populo eum secernunt & distinguunt ista: Non confundantur super me qui quarunt te, Deus Israël.* Et mox: *Extraneus factus sum fratribus meis, & peregrinus filius matris meae. Rursum: Videant pauperes, & latentur: quærite Deum, & vivet anima vestra.*

III. Oppugnanda quoque nostrae interpretationis ansam ista suppeditant: *Et derant in escam meam fel;* cum Matthæus fellis porui dati meminerit, non efui. Unde factum suspicatur Bellarminus, ut Matthæus Prophetarum praedictiones referre solitus, hanc praetermiserit. Itaque hæc traducit ad allegoriam, quod ob eandem causam jam ante fecerat Augustinus. Respondeo primum, etiamsi hac parte nutaret praedicti fides, at alteram certe integram manere: *Et in siti mea potaverunt me aceto.* Aio deinde, escæ nomine, Ebraice בָּרַר, intelligi omne esculentum & potulentum, quod ad corpus alendum sumitur. Σύσσιον dicuntur, & compositores recte dicas, non solum qui una bibunt, sed & qui una edunt. Combibones illos Epicureos, Cicero memoratos, quis putet vinum tantum bibisse simul, cibos nequaquam attigisse? Dixit Alcman, *ὄνς θεός νεῖταρ ἔδιδου,* Deos nectar edere. Cum ait ergo Propheta inimicorum suos felle escam suam aspersisse, id sibi vult, ea quae sibi ad alimoniam & refectiorem corporis parata erant, noxiis succis infecta fuisse ab adversariis. Valeant igitur morosi illi argutiores, & inepti ἀσπρόως αἰ.

CAPUT CXXXVI.

Mors Jesu.

PSALM. 17. 5, & seq. *Circumdederunt me dolores mortis, & torrentes iniquitatis contur-* MATTH. 16. 21. *Exinde cepit Jesus ostendere Discipulis suis, quia oporteret eum*